

Strängar ljuda

rörande en sällsam afton på Sjomärket i Mellanfjä'ln

J-O Woxlin

F B^b F B^b C F/A B^b F/C C⁷ F
 Strän-gar lju-da, flick-or tru-ga ej nu nå-got me - ra!_ De sit-ta bun-dna lik en hul-dra vid sitt grö - na kärr.
 Bris-ter tal-et och går gal-et, fam-na då fi o - len. Kra-ma hal-sen, spel till dan-sen, drick se'n och var glad!

9 C C^{#0} Dm Dm⁶ E/D A⁷/C[#] Dm⁷ B^b#o
 Vin - ets fla-vör, du ljuv - a pimp-i - nell - a, min tung - a be - rör, till sinn-ets väl - be - hag.

17 C C⁷/E Am A Dm C C⁷ Am A C F
 Vi - ta ben och blå - a åd - ror, trin-da som ett jätt-e - lår pry-da ing - a - lun-da ung - a vack-ra dam-er, säg gut-år!

25 F B^b F B^b C⁷ F/A B^b F/C C⁷ F
 Men e - hur - u kin-der-na är matt-a ut - av öl och rack, spel-ar du allt - jämt, min vän, på fel-an med - att - ack.

Strängar ljuda, flickor truga
 Ej nu något mera;
 De sitta bundna, lik en huldra,
 Vid sitt gröna kärr.
 Brister talet, och går galet,
 Famna då fiolen.
 Krama halsen, spel till dansen,
 Drick se'n och var glad.
 Vinets flavör,
 du ljuva pimpinella,
 Min tunga berör,
 Till sinnets välbehag.
 Vita ben och blåa ådror,
 Trinda som ett jättelår,
 Pryda ingalunda unga,
 Vackra damer, säg gutår!
 Men ehuru kinderna,
 Är matta utav öl och rack,
 Spelar du alltjämt, min vän,
 På felan med attack!

Skratta, broder, blev ej sjuker;
 märk runtom dig hett begär,
 myckna flickor kan beskådas
 uti hopen, här.
 Mot en vägg med hjässor tryckta,
 står en tunna full med vin.
 Drick därur och blev förryckta,
 Utkonkurrera hin!
 Spela en ton,
 som jag kan relatera
 till min person.
 Län mig kådan din!
 Hartset stå i moln runtom mig,
 stärker fästet rätt och slätt.
 Aldrig har vi åter åhört,
 sådan eldig menuett.
 Aj aj aj, vad örat kvida,
 jämrar nymfen full och våt.
 Kommer ni att stråken gnida,
 fram till Charons båt?

Damer blott i särkar dansa,
 kastar armar hit och dit.
 Bära gör de linnekransar;
 drickom gör de: - sprit!
 Fästet släpper vatten neder,
 över Märkets tak, stor sak!
 Rumlar gör vi allt med heder;
 - sup, håll ryggen rak!
 Sjung, kära ni,
 en visa om er skugga,
 Låt icke bli;
 Rämna vårt gemak!
 Nej, nej, kanalje, av med hatten,
 nyktra till och kom till sans;
 håll med dylik rappakalja;
 fortskrid med ditt spel till dans!
 Dansen ändas, märket lämnas;
 månens silverfärg är svart;
 Bacchi söner alltjämt skrånas,
 allt ut i denna natt.